

GO

► **'Het is nooit goed afgehandeld. Geen excuses, geen slachtofferhulp'**

Gerechtigheid voor vader

De dood van Mitch Enriquez tijdens zijn arrestatie door vier agenten in 2015 rijtje bij Anouck en Ronja Bruijns oude wonden open. Hun vader stierf ook terwijl vier agenten probeerden hem aan te houden. Ze willen eindelijk meer duidelijkheid over wat er precies gebeurd is.

Erik van Hest

Tilburg

Het is 23 augustus 2007, de avond van een mooie zomerdag. Op een bankje aan de Langendijk zit Corné Pieterse. De 39-jarige Tilburger gedraagt zich opvallend. Hij praat in zichzelf en lijkt verward. Zijn gedrag trekt de aandacht van twee agenten die Pieterse opdragen om te vertrekken. Hij laat zich niet wegsturen. Er ontstaat een gespannen situatie en er komen nog twee agenten ter plaatse. Wanneer ze besluiten om Pieterse te arresteren, verzet hij zich hevig. Door zich met z'n vieren bovenop de man te drukken, lukt het de agenten om de Tilburger in bedwang te houden en hem te boeien. Maar dan beweegt Pieterse plotseling niet meer. Zijn ademhaling is gestopt. De agenten beginnen direct met reanimeren, maar hij komt niet meer bij kennis. Die avond overlijdt Corné Pieterse in het TweeSteden ziekenhuis. In zijn jas zit een verjaardagskaart voor zijn bijna 16-jarige dochter Anouck. Hij zal hem nooit versturen.

Negen jaar later laten Anouck Bruijns (25) en haar zus Ronja (23) thuis in Roosendaal de kaart zien. Ze bewaren de herinnering aan hun vader in een plakboek vol met foto's en vergeelde krantenberichten over zijn dood. "Tilburger niet omgekomen door politiegeweld", zo luidt de kop boven een artikel. In een ander bericht staat dat Pieterse sporen van amfetamine in zijn bloed had en dat hij overleed aan hartfalen. Maar die verklaring van het Openbaar Ministerie hebben Anouck en Ronja nooit geloofd. Nu willen de zussen einde-

De aders in zijn ogen waren gesprongen. Dat wijst erop dat hij gestikt is

—Ronja Bruijns

▲ Anouck (links) en Ronja Bruijns willen opheldering van de dood van hun vader. FOTO TONNY PRESSER

lijk weten wat er écht gebeurde op die noodlottige avond in 2007.

„Onze vader was hoogbegaafd en hij had veel humor”, vertelt Anouck. „Als je hem eenmaal had ontmoet, vergat je hem nooit meer. Maar hij had ook zware ADHD. Daar had hij medicijnen voor.”

Met die medicijnen was Pieterse volgens zijn dochters sinds kort gestopt. Om toch tot rust te komen nam hij wel verdovende middelen. „Hij zat met zichzelf in de knoop”, zegt Anouck.

Volgens de officiële politieverklaring gedroeg Pieterse zich die avond agressief, iets wat de zussen niet herkennen. Anouck: „Hij was helemaal geen agressieve man. Ja, hij heeft tegengestribbeld omdat er vier agenten bovenop hem sprongen. Een natuurlijke reactie als je kort daarvoor nog op een bankje van een mooie dag zit te genieten.”

Na de dood van Pieterse krijgen zijn ouders stukjes uit het rapport voorgelezen door een officier van justitie. Anouck en Ronja zelf horen nooit meer iets van de politie. Dat steekt hen. „Het is nooit goed afgehandeld. Geen excuses, geen slachtofferhulp.”

Ondanks het voortdurende verdriet, gaan de zussen verder met hun leven. Totdat ze in de zomer van 2015 horen over de dood van de 42-jarige Hagenaar Mitchell Henriquez. Hij stikt als agenten hem met een nekklem vastpakken. Een filmpje van het incident verschijnt online en de publieke verontwaardiging is groot.

„Heel Nederland was in rep en roer, maar eigenlijk was er geen verschil met wat onze vader is

▲ Corné Pieterse FOTO PRIVÉCOLLECTIE

overkomen”, zegt Ronja. „Corné was een stevige man. De medicijnen hadden hem zwaarder gemaakt. Zijn hart is gestopt door het gewicht van de agenten op zijn rug. De aders in zijn ogen waren gesprongen. Dat wijst erop dat hij gestikt is.”

Volgens Anouck en Ronja hebben ze echter nooit het volledige dossier over de dood van hun vader te zien gekregen. „Je hoort wel eens over corruptie bij de politie in andere landen, maar dat betekent niet dat corruptie hier niet bestaat.” Haar ogen spuwen vuur. Met een gebalde vuist slaat ze op haar zetel: „Het is tijd voor de waarheid.”

Als het aan de zussen ligt, worden de betrokken agenten alsnog vervolgd. Ze hebben aangifte gedaan en willen gerechtigheid voor hun vader en het verhaal afsluiten. Want de dood van hun vader beheerst nog elke dag hun leven. Anouck: „Ik heb geen vertrouwen meer in politie en justitie.”

Ronja: „Dat Nederland zó makkelijk denkt over een mensenleven en dat de wereld zó oneerlijk is. Daar was ik liever niet al op 14-jarige leeftijd achter gekomen.”

OM: Geen nieuw onderzoek

Het Openbaar Ministerie is niet bereid om opnieuw onderzoek te verrichten naar de dood van Tilburger Corné Pieterse in 2007. De dochters van de Tilburger hebben daar via hun advocaat om gevraagd. Ook hebben ze een deskundige bereid gevonden om het dossier te bestuderen, maar het OM wil slechts inzage geven in een deel van het dossier.

Uit onderzoek door de Rijksrecherche bleek dat Pieterse een hoge concentratie amfetamine in zijn bloed had, waardoor hartfalen zou zijn ontstaan.

Advocaat Peter Schouten heeft echter reden om te twifelen aan die lezing. In 2015 deed hij namens de dochters van Pieterse aangifte van politiegeweld en doodslag. Schouten: „Er zijn aanwijzingen voor een verstikkingsdood. Als het OM dan het sectierapport niet aan een deskundige wil verstrekken, dan gaan bij mij alle alarmbellen rinkelen.”

Schouten wil dat er door een onafhankelijk forensisch patholoog opnieuw naar het sectierapport wordt gekeken. „De ouders van Pieterse hebben destijds het rap-

port mogen inzien, maar als leken kunnen zij daar nooit een zinnige conclusie uit trekken.”

Een woordvoester van het OM laat weten dat de aangifte definitief geen vervolg krijgt. „In 2007 en 2008 is de zaak uitgebreid onderzocht door de Rijksrecherche. Uit dat onderzoek bleek dat de dood van meneer Pieterse op geen enkele wijze te maken had met excessief geweld tijdens de aanhouding. We gaan de zaak niet opnieuw onderzoeken omdat er geen nieuwe informatie is aangeleverd die daar aanleiding toe geeft. Het zou alleen een herhaling van zetten zijn.”

Volgens de woordvoester zijn de zussen en hun advocaat wel uitgenodigd voor een gesprek, maar zijn zij daar tot op heden niet op ingegaan. „We begrijpen dat de dochters vragen hebben omdat ze destijds nog jong waren. We kunnen het uitleggen en gáán het ook uitleggen.”

Bij het gesprek krijgen de dochters en hun advocaat ook inzage in het dossier, maar het OM is niet bereid om het dossier in zijn geheel aan te leveren zodat Schouten een patholoog naar het rapport kan laten kijken. Volgens de woordvoester van het OM heeft dat te maken met privacy van betrokkenen in het onderzoek, zoals de agenten en getuigen.

Schouten noemt die reden onzin. „Het sectierapport gaat over hun eigen vader. Hoezo privacy? Andere namen kun je met een balkje zwart te maken.”

We kunnen het uitleggen en we gáán het uitleggen

—woordvoerder OM